

Voor de voorjaarseditie van de dagwandelingen reizen we vandaag af naar Veghel. OLAT heeft een bijzondere startlocatie gevonden. We vertrekken namelijk vanuit de Noordkade en maken een afwisselende wandeling, waarbij alle afstanden de groene linten en het centrum van Veghel met bijzondere locaties én de Aa-broeken gaan ontdekken. De langere afstanden lopen, afhankelijk van de gekozen afstand, naar Erp, Mariaheide en bosgebied 't Hurkske.

De Noordkade: in 1915 werd op deze plek door de boerencoöperatie CHV de grootste mengvoederfabriek van Europa in gebruik genomen. De oude fabriekshallen van weleer zijn inmiddels monumentaal en de industriële functie is verdwenen. Ze vormen nu de bruisende hotspot van Veghel, waar artiesten optreden en mensen samenkomen om te ontmoeten, te winkelen en te beleven. En vandaag: om in te schrijven voor de dagwandeling van OLAT.

Daarvoor zijn we welkom in de theaterfoyer. Het is bij-

zonder om de authentieke fabriekssfeer te proeven, die na de renovatie van het complex geheel behouden is gebleven.

Met de routebeschrijving in de hand of de tracks op de telefoon stappen we naar buiten en lopen we direct langs de haven. We passeren een oude dragline en lopen naar de imposante betonsilo's. En hoe leuk: onze routebouwers Martien Habraken en Ton Vissers laten ons door een van de silo's lopen. Probeer eens hoe het geluid echoot in dit kolossale bouwwerk. Overigens zijn er voor dit stukje van de Noordkade ambitieuze plannen om het om te vormen tot een Silotel: een hotel, deels bovenop de huidige silo's.

We lopen langs het kanaal tot aan het einde van de Oude Haven, de oorspronkelijke binnenhaven van Veghel.

Er volgt een rondje door het verrassende centrum van Veghel. Zo steken we al snel de Aa over, die dwars door het centrum stroomt. Wist je trouwens dat Veg-

hel al ontstaan is in de vroege Middeleeuwen? In 1225 wordt het voor het eerst genoemd als Vehchele.

Het zal ook opvallen dat er veel prachtige oude panden staan, weliswaar niet uit 1225, maar wel uit bijvoorbeeld 1876. In dat jaar kwam het voormalige stadhuis en kantongerecht in neorenaissance-stijl gereed. Dit mooie pand staat op de Markt en huisvest momenteel de bibliotheek en een lunchroom.

We passeren Villa Klondike (uit 1890). Vanuit deze statige villa voerde Kolonel Howard Johnson zijn luchtlandingstroepen tijdens de bevrijding in 1944 aan.

Ook komen we langs de indrukwekkende Sint-Lambertuskerk. De bouw werd in 1863 voltooid en het is een vroeg werk van Pierre Cuypers.

Naast de kerk zijn de restanten van de in de nieuwjaarsnacht van 2023 afgebrande congregatiekapel nog zichtbaar.

Dan laten we het centrum achter ons en krijgen we meer natuur in de route, want we lopen weer op een pad langs de Aa, dat een vervolg krijgt in de Aa-broeken, een mooie natuurparel.

Maar eerst treffen we het voormalig Duits lijntje, dat ook onderdeel uitmaakt van de route van vandaag. We treffen het spoorlijntje al in eerdere wandeltochten. Recent nog tijdens de wandeling vanuit Boxtel. Maar hier is het voormalige spoortracé wel heel herkenbaar en komen we zelfs het oude station van Veghel tegen en lopen we langs de spoorbrug en oude spoorwagens.

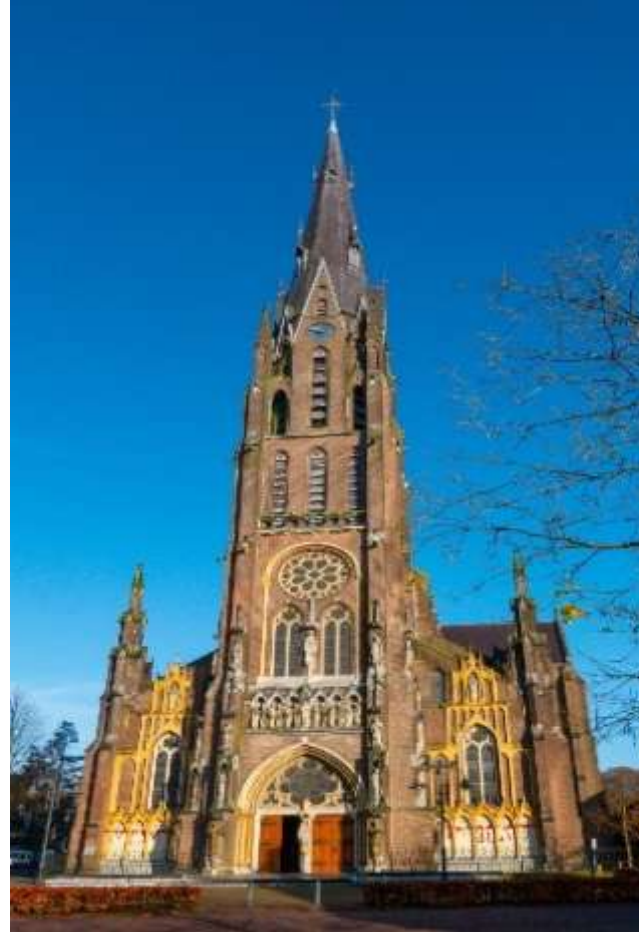
We gaan het Geerbosch in en dan voelt de route weer als echt OLAT: onverharde paden, te midden van een weelderige natuur.

De plaatselijke IVN heeft een actieve werkgroep die dit stukje natuur beheert en ervoor zorgt dat in deze verwilderde 'tuin' schuil- en nestplekken zijn voor allerlei insecten, vogels en amfibieën. En inmiddels is de meteorologische lente begonnen en dit is zeker zichtbaar in de natuur. Zo zullen de heldergele stervormige bloemetjes van het speenkruid zich al laten zien. Ook de fijne witte bloemetjes van de sleedoorn lichten op. Dit is genieten!

Dan kondigt de eerste splitsing zich aan. De wandelaars die 10 km lopen, komen langs een bunker die net als Villa Klondike herinnert aan het oorlogsverleden van Veghel. Kort hierna, bij de soeppost, komen zij weer samen met de lopers op de langere afstanden. Deze zijn ondertussen ook op weg naar een pauzement. Lopend langs een groensingel en een waterloop

komen zij bij de koffiepost. Deze staat op een veldje, te midden van de knotwilgen. De generator broemt en levert stroom voor verse koffie! Wat een heerlijk moment!

Kort nadat we weer aan de wandel zijn, splitst de 15 km zich af. Zij vervolgen de route langs de rand van de bebouwde kom van Veghel en daar is het fijn lopen. Een bruggetje leidt hen naar de overkant van een waterloop. Aan de overkant van de sloot is open landschap, een bomenrij aan de horizon, het gras dat steeds groener kleurt en waar misschien al een eerste paardenbloem te zien is. Hier proef je de lente! Bij een volgende brug voegt de 15 km weer in op de hoofdroute.

De wandelaars die 20, 30 of 40 km lopen, gaan in zuidelijke richting en lopen Veghel uit. Nadat zij de Udenweg overgestoken zijn, komen ze direct in een landelijke omgeving. Smalle weggetjes, waar je maar zelden een auto ziet, afgewisseld met zandpaden. Lekker rondkijken: mooie boerderijen, tuinen waarin de krokussen en narcissen volop in bloei staan, het ontluikende groen....

Bij het waterpompstation maakt de 20 km een korte doorsteek en sluit al snel weer aan op de hoofdroute.

De lopers op de 30 en 40 km maken een grote lus in de richting van Erp. Ze lopen door buurtschapje De Euwswels, waar verschillende monumentale boerderijen te bewonderen zijn. De zandpaden worden afgewisseld met gras- en grintpaden.

Opnieuw komen we bij de Aa. Dit riviertje ontspringt overigens bij Nederweert en komt in het centrum van 's-Hertogenbosch samen met de Zuid-Willemsvaart en de Dommel.

We lopen een flink stuk langs de oever en kunnen ook hier genieten van de voorjaarsbodes. Dan nadert de bebouwde kom van Erp. Voor de lopers op de 30 km-

route betekent dit dat de caférust in zicht komt. De langste afstand moet hier nog even op wachten. Zij hebben immers 10 km meer te gaan. Maar OLAT zorgt goed voor haar wandelaars en heeft speciaal voor de langste afstand een rustpost ingericht. Deze staat aan de rand van de bebouwde kom, net voordat de lopers het asfalt weer gaan verruilen voor onverharde ondergrond. En gesterkt door een mok lekkere koffie of iets anders is dit alleen maar fijn! Het eerste stukje van de lus leidt de wandelaars door het boerenland rondom Erp: akkers, bosschages, knotwilgen langs waterlopen. Opnieuw komen we bij de Aa, waar een brug ons naar de overkant brengt. Langzaam verandert het landschap, we krijgen een paar heuveltjes te bedwingen en gaan dan het bos in. Ook hier zien we het tere groen verschijnen en weten we dat de winter definitief achter ons ligt. We zijn in 't Hurkske, een natuurgebied dat van oorsprong voornamelijk uit heide bestaat en nu vooral uit naaldbos en gemengd bos. Midden in het bos ligt het prachtige Rauwven en natuurlijk komen we hier langs.

We krijgen een variatie aan smalle bospaadjes en brede dreven voorgeschoteld. Dan komen we aan de bosrand en lopen we door het agrarisch gebied naar de caférust bij partycentrum Van Haandel in Erp. Hier is de samenkomst met de 30 km.

Na de rust lopen we Erp uit en komen we opnieuw in een mooi stukje natuur, te midden van het riet. We treffen een bijzondere plek: een houten knuppelpad dat naar een uitkijkwand naar een vogelrijke vij-

ver leidt. Neem even een moment de tijd om te gaan kijken.

Dit stukje luistert naar de mooie naam: Bona Dea. Zij was een godin van de vruchtbare aardbodem. Een godin van de natuur, die de zegen die de aarde schenkt, vermeerdert en vergroot.

Een volgende samenkomst: de wandelaars die 20 km lopen, voegen in. We lopen verder door het landelijk gebied en komen door een pluktuin. Jammer dat het begin maart is, er zal nog niet zoveel te plukken zijn. Maar altijd leuk om er doorheen te lopen!

We zijn inmiddels in Mariaheide aangekomen. Bij café D'n Brouwer, hét centrum van dit gezellige Brabantse dorp, is de tweede caférust van vandaag. Een plekje waar het goed toeven is. Na de rust lopen we langs de in 1907 gebouwde parochiekerk. Hoewel Marieheide een relatief klein dorp is met ongeveer 1.600 inwoners, mag de parochiekerk er zijn. Let eens op de bijzondere toren, 35 meter hoog. Al snel naderen we het einde van de bebouwde kom en komen we op een doodlopende weg. Want tja, ooit was Mariaheide een kruispunt van wegen en paden op de uitgestrekte heide en later liep de doorgaande weg van Uden naar Veghel dwars door het dorp. Maar toen werd de A50 aangelegd..... Sinds de opening in 2003 werd het daarvoor een stuk rustiger in het dorp.

Naarmate we verder lopen, horen we het verkeer op de A50 steeds duidelijker. Laat die mensen maar in hun auto's voorbijsnellen, wij lopen heerlijk te genieten. En hopelijk onder een lenteszonnetje, maar ook zonder de zon is het fijn wandelen.

En zo naderen we Veghel, waar een volgende samenkomst is met de wandelaars die 15 km lopen. Onze routebouwers hebben in deze grootste kern van de gemeente Meierijstad een leuke route gevonden. We volgen een, als het ware, groen lint door Veghel. We lopen door 't Ven, de jongste wijk van Veghel en volgen een route langs een waterloop en groensingels. De wijk is genoemd naar de visvijver 't Ven en natuurlijk lopen we hierlangs. Rond de visvijver staan nog enkele monumentale boerderijen. Met enige fantasie zie je het agrarische buurtschapje voor je, zoals dit er ooit was

Dan steken we de Vorstenbosscheweg over en stappen we het Geerbos in.

Vrijwel direct zien we de soeppost die hier op het parkeerterrein een prima plek heeft gekregen.

Ook de 10 km komt hier, zodat de OLAT-vrijwilligers alle wandelaars die vandaag lopen, treffen. Wat zal de soep-van-de-dag zijn? Een lentesoepje? Zeker is dat de vrijwilligers hun best hebben gedaan om ons een lekkere beker soep aan te kunnen reiken.

En zo zitten we even te genieten en maken we ons op voor het laatste uurtje wandelen van vandaag. Dat heeft nog veel moois voor ons in petto, want we gaan de Aa-broeken in. Dit staat te boek als een nat kwelgebied in het beekdal van de Aa. Maar er zijn goede wandelpaden en bruggetjes aangelegd, dus hoef je

niet al te bang te zijn dat je natte voeten krijgt. En anders moet je maar denken dat je op een echt OLAT-pad loopt.

Maar het is dus heerlijk wandelen en genieten van de ontluikende natuur in dit prachtige gebied, dat een overblijfsel is van het voormalige beekdallandschap van het riviertje de Aa. We lopen door een afwisseling van graslanden, houtsingels, vochtige loof- en broekbosjes en passeren moerasgebiedjes. We komen over een vlonderbrug, lopen langs de Aa en gaan door klappoortjes.

Tja, en dan laten we de natuur achter ons en komen we weer op het pad langs het oude Duitse lijntje. We volgen dit een stuk en gaan dan op de terugweg naar de Noordkade.

Over een van de parkeerterreinen lopen we naar het gebouwencomplex. De hoge industriële grijze toren zal je opvallen. Deze is van de Chocolate Factory. In de meer dan 30 m hoge toren was jarenlang geen bedrijvigheid te bespeuren, maar nu is deze opnieuw ingericht als chocoladefabriek waar je van alles kunt leren over techniek in food.

Het laatste stukje van de route leidt ons aan de kanaalzijde langs het gebouw tot de ingang van de theaterfoyer, het einde van een heel verrassende en gevarieerde wandeling!

Een woord van dank aan iedereen die deze mooie wandeldag mogelijk heeft gemaakt!

-Myriam van den Berg-

Met foto's van Martien Habraken

